

Vatroslav Lisinski.

(Spisal¹⁾ *Žanko Barle.*)

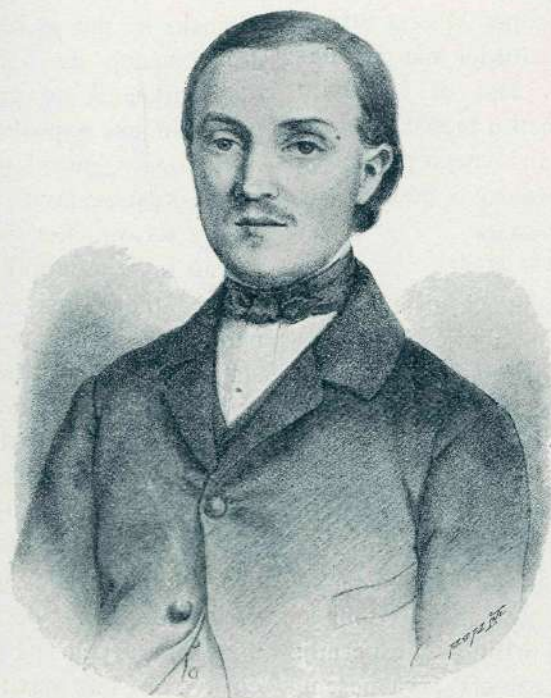
Vsak narod ima izredno nadarjene može, kateri so se s svojim umom vspeli nad druge zemljane in s svojimi deli za nekoliko desetletij prehiteli svoje vrstnike. Ne redko pa se pripeti, da takih veleumov njihovi vrstniki ne umevajo, marveč jih prezirajo in zasmehujejo. Svet zanje malo mara, zato so pozabljeni; v borbi za življenje zasači jih navadno prezgodnja smrt. Ko jih ni več med živimi, začno se veščaki bolj zanimati za njihova dela, in glej — odpró se jim oči, spoznajo, da so v pokojniku mnogo izgubili, pesniki mu zlagajo hvalospeve, občudujejo njegova dela in postavljajo spominike onemu, kateri je bil v življenju zapuščen.

Hrvaški narod pozna tudi takega velikana, katerega ime bi bilo, ko bi bil živel v boljših razmerah, zaslulo po celem svetu. Ta je bil Vatroslav Lisinski. Bil je od Boga nadarjen veleum, kakoršni so redki, kateri je v kratkem svojem življenju, v neugodnih razmerah, v bedi in v boleznih, v časih, ko je bila hrvaška pesem še v otročjih povojih, zapustil dela, katerim se

razumniki čudijo, s katerimi si je pa postavil trajen spominik in proslavil za vedno svoje ime. Žalost nam stiska srce, če pomislimo, kaj bi bil Lisinski lahko ustvaril. Petdeset let je bilo treba, da smo njega prav spoznali, da smo ga začeli dostojno ceniti, čeravno je on že v življenju svojim vrstnikom dokazal, da je velik glasbenik.

Vatroslav Lisinski se je porodil v Zagrebu dné 8. mal. srpana l. 1819. Oče mu je bil Andrej Fuchs, Slovenec iz Novega mesta, a bavil se je v Zagrebu, kjer je imel v Ilici svojo hišo, z mesarstvom. Lisinski je kot otrok padel s škrinje, kamor ga je bila posadila pestunja, in si pri tem padu pohabil nogo, katera se je odselej sušila. Od te bolezni ga je sicer ozdravil neki župnik, vendar je moral v svoji mladosti hoditi po bergljah, katere je kasneje zamenil s

podporno palico. Dopršivši v Zagrebu ljudske šole, stopil je l. 1831. v gimnazijo, a l. 1837. se je zapisal v filozofijo. Nato je od leta 1840. obiskoval zagrebško pravniško akademijo, katero je dovršil l. 1842.

Vatroslav Lisinski.

¹⁾ Pri sestavljanju tega životopisa sem rabil tudi jako zanimivo knjigo Fr. S. Kuhača: „Vatroslav Lisinski i njegova doba“, katero je l. 1887. izdala „Matica Hrvatska“ in na katero s tem-le opozarjam.